

Marieke Brinck

Stilling: Underviser på Idrætshøjskolen i Sønderborg.
Skriver p.t. kandidatafhandling på cand. pæd. pæd. psyk.
Alder: 38 år
Bopæl: Sønderborg

FORFATTER: ERIK JUUL. LEKTOR VIA.UC LÆRERUDDANNELSEN I AARHUS JUUL.ERIK@GMAIL.COM

Abstrakt

Marieke Brinck, underviser på idrætshøjskolen i Sønderborg og besvarer blandt andet spørgsmålene:

- I fire år var du folkeskolelærer på Dybbølskole med masser af idrætstimer. Hvad var det bedste og det værste ved disse timer?
- Hvorfor tror du at nogle af de dygtige idrætsundervisere stopper med at undervise i idræt i folkeskolen?
- Din far Jens Brinck skrev i 1997 artiklen "Kroppen husker alt" i Dansk Skoleidræts blad Idræt i skolen. Heri rådede han folke skolens idrætsundervisere til ikke at 'overpædagogisere' idrætten med for megen teori. Det gav efterfølgende anledning til en af de få faglige debatter, der har været ført i danske idrætstidskrifter. Er du nu som voksen og idrætsunderviser enig med din far?
- Hvordan oplever du den ungdomsgeneration, der i dag bliver elever på højskolen og hvad vil du gerne bibringe dem?

Artiklen beskæftiger sig blandt andet med det bedste og værste ved idrætstimerne gennem fire år som idrætslærer. Hvordan dagens ungdom opleves og hvad en underviser gerne vil bibringe de unge. Årsager til at nogle af de dygtige idrætsundervisere stopper med at undervise. Et tilbageblik på en debat i 1997 bliver det også til.

Du er timelærer på Idrætshøjskolen i Sønderborg (IHS). Hvordan er du havnet der?

Mit hjerte har brændt for IHS i mange år. Det startede, da jeg som barn løb rundt på denne smukke højskole, imens min far underviste. Jeg bevarede min tilknytning til højskolen, selv om jeg som ung boede 10 år i Odense. Med mand og børn vendte jeg tilbage til Søn-

derborg, og for 6 år siden var min mand, Søren, så heldig at få job på IHS. Det første år var han forretningsfører, men året efter blev han forstander. I den forbindelse flyttede vi ind på højskolen og jeg fik muligheden for at få én af mine helt store drømme opfyldt: at undervise på IHS.

Hvad underviser du i, og hvad har du af øvrige gøremål i højskolens regi?

I starten underviste jeg mest i volleyball og beachvolley, men med tiden er det de psykologiske fag Kommunikation og Mental styrke, der er mine primære fag. Udover at undervise i disse debاتفag har jeg gennem mange år været kursusleder på ét af højskolens populære familiekurser og holdt foredrag blandt andet om positivitet og nærvær. Som højskolelærer har jeg haft mange snakke med de fantastiske unge mennesker, som af forskellige årsager synes, at livet er lidt svært. Det er min oplevelse, at det har stor betydning for de unge mennesker, når de møder en voksen, som tager sig tid til at lytte og forstå deres tanker. At snakke med de unge mennesker har fortsat stor betydning for mig. Det giver mig en indsigt i menneskers forskellighed og indblik i unge menneskers situation.

Hvordan oplever du den ungdomsgeneration, der i dag bliver elever på højskolen og hvad vil du gerne bibringe dem?

Hvert halve år kommer 100 unge mennesker mellem 18 og 25 år til højskolen. De kommer for at dyrke forskellige idrætter, finde nye venskaber og blive klogere på, hvem de er, inden de skal videre i livet. På idrætshøjskolen møder vi i stigende grad unge mennesker, som kæmper med deres egne enorme forventninger til sig selv. Perfektionismen er deres værste fjende. Samtidig oplever jeg flere unge, som føler sig ensomme. Det er som om de bevarer en afstand til de andre unge, fordi de andre ikke må kende den person, de i virke-

ligheden er. Afstanden gør, at nogle ikke oplever ægte, nære venskaber. I løbet af det halve år på højskole bliver de unge heldigvis bedre til at indgå i tætte venskaber og oplever værdien af nærhed. Så på en måde handler det om at skabe forudsætninger for at kunne indgå i fællesskabet, at opleve andre mennesker som mulige venner og ikke som konkurrenter. Idræt er jo et fantastisk middel til at fremme oplevelsen af fællesskab.

I fire år var du folkeskolelærer på Dybbølskolen med masser af idrætstimer. Hvad var det bedste og det værste ved disse timer?

Det er stort set umuligt for mig at finde det bedste ved idrætstimerne, for idrætten kan så meget. Noget af det jeg husker bedst er:

- Oles stolthed første gang han lavede en kolbøtte alene
- holdets glæde, da Line scorede det afgørende mål
- klassens begejstring, da de dansede nissedans for de andre til juleafslutningen
- vores fælles "hej", da alle havde overlevet et langt O-løb

Det sværeste og værste ved at være idrætslærer i folkeskolen var de elever, som kun i små glimt oplevede glæde, begejstring eller stolthed i idrætstimerne. Dem ville jeg gerne have arbejdet mere med, for jeg er sikker på, at det havde gjort en forskel.

På flere måder er du indbegrebet af en 'boldspil-pige'. Hvordan levede du op til fælles mål og dine elevers krav om alsidighed, herunder varetagelsen af de rytmiske og gymnastiske indholdsdele?

Jeg har den fordel, at jeg er ret god til ikke at være perfekt. I idrætsundervisningen betød det, at jeg ofte spurgte mine erfarne kolleger til råds. Andre gange forberedte jeg mig så godt jeg kunne og sprang ud i det, båret af grin og engagement – og lærte rigtig mange ting undervejs.

Med den viden og praktiske erfaring du i dag har med undervisning af børn og unge, er der så noget du i bagklogskabens lys ville ønske du var blevet 'klædt bedre på til' på læreruddannelsen?

Jeg mener, at det vil være en stor fordel, hvis alle der arbejder med mennesker ikke kun lærer psykologiske og pædagogiske teorier, men lærer noget om mennesker i virkeligheden. For mig ville det have været en stor fordel at have mere viden om og erfaring med: menneskers forskellighed, mig selv (mine automatiske signaler og deres betydning), det gode samarbejde (med forældre og kolleger) og børn med særlige behov.

Sideløbende med dit timelærerjob på IHS - og mor til 3 børn - er du også ved at færdiggøre et universitetsstudie. Hvad læser du, hvor og hvorfor?

Jeg læser cand. pæd. pæd. psyk. på Institut for Uddannelse og Pædagogik (Århus Universitet). Det er et spændende studie, der har givet mig meget viden om mennesker, udvikling, motivation og læring. Jeg startede for tre år siden, fordi jeg havde svært ved at blive ved med at udvikle min undervisning, og fordi jeg var interesseret i at få mere viden om menneskets hjerne. Det har været en fantastisk proces at studere udelukkende for at lære - uden et bestemt mål.

Hvad er titlen på dit speciale, og hvorfor er du optaget af netop den problemstilling?

Mit speciale kommer til at handle om ledelsesperspektiver på Cooperative Learning (CL). Med forskningstilknudning til Frans Ørsted Andersen's forskning skal jeg undersøge, om forvaltning og skoleledere ser CL som ét af de værktøjer, der kan bidrage positivt til udvikling af folkeskolen. Det er min oplevelse, at Folkeskolen fortsat står overfor mange udfordringer, og det har stor betydning for vores samfund, hvad der sker på dette felt.

Din far Jens Brinck skrev i 1997 artiklen "Kroppen husker alt" i Dansk Skoleidræts blad: Idræt i skolen. Heri rådede han folkeskolens idrætsundervisere til ikke at 'over-pædagogisere' idrætten med for megen teori. Det gav efterfølgende anledning til en af de få faglige debatter, der har været ført i danske idrætstidskrifter. Er du nu som voksen og idrætsunderviser enig med din far?

Jeg vil helst ikke indrømme det, men jeg kan godt være lidt enig med min far. Kroplige oplevelser er vigtige. Antallet af idrætstimer er

ikke steget, selv om der nu er belæg for idrættens betydning for elevernes læring og generelle trivsel. Der er i forvejen så meget træning af den forreste del af hjernen i folkeskolen i dag, og jeg mener, at teoretisk snak skal ud af idrætsundervisningen. I stedet skal underviserne i de andre fag også inddrage bevægelse - også i de ældste klasser.

Du er tidligere landsholdsspiller i volleyball med 10 sæsoner i elitedivisionen for DHG Odense. Du har været klubtræner og forbundsinstruktør. Hvad er dit forhold til volleyball og dansk volleyball forbund i dag?

Jeg er fortsat vild med volleyball - ligesom rigtig mange andre mennesker rundt om i verden. Volleyball kan noget særligt mellem mennesker og er især blevet lettilgængeligt efter indførelsen af Kidsvolley.

Volleyball har været en meget stor del i 25 år af mit liv. Der er så meget andet, jeg også gerne vil opleve, så lige nu underviser jeg kun en smule i volley. Jeg kan dog stadig mærke min indre volleyballglæde, når solen til april rammer højskolens store sandkasse, og jeg kaster mig rundt i sandet til årets første beachvolley kamp. Helt færdig med volley bliver jeg nok aldrig.

Kan du komme i tanke om artikler i Focus/TFI, som du har været inspireret eller provokeret af?

Lise Kissmeyers artikel "Jagten på glæden" fra nr. 1 2010 indeholder en simpel men absolut anvendelig model, som har været inspirerende i arbejdet med højskolelevernes idrætsglæde. For balancens skyld mener jeg, at den med fordel kan suppleres med en snak om det, der er svært og hårdt (både fysisk og mentalt) ved at dyrke idræt.

Hvorfor tror du, at nogle af de dygtige idrætslærere stopper med at undervise i idræt i folkeskolen?

Jeg tror, at mange dygtige idrætslærere har droppet faget, fordi afstanden mellem de praktiske muligheder og de pædagogiske krav er urimelig stor. Når du som dygtig idrætslærer kender til alle de fantastiske ting, idrætten kan (fysisk sundhed, mental sundhed, socialisering, motivation, indlæring...) kan det være svært at nøjes med 40 min. om ugen med 45 børn i en lille gymnastiksal. Jeg oplevede det ofte som meget utilfredsstillende, for jeg ville jo så gerne give dem alle en rigtig god idrætsoplevelse.

Jeg håber, at underviserne i idræt på seminarierne har en opskrift, der virker, så de dygtigste idrætslærere kan bevare deres motivation.

Hvilken folkeskole, efterskole, højskole eller andre institutioner har du været elev / studerende på?

Sønderskov-Skolen. Amtsgymnasiet i Sønderborg. Odense Universitet (læste medicin i 2½ år), Odense Lærerseminarium og DPU (Århus Universitet).

Er der en idrætsunderviser du særligt husker - og for hvad?

Chun (landstræner i volleyball) for sin måde at være på og for at lære mig at visualisere. Min far trænede mig i volley, da jeg var ung. Han lærte mig bl.a., at det handler om at gøre de andre spillere på holdet gode.

Hvad er dine to største idrætslige oplevelser?

Da jeg vandt DM som ynglingspiller for Sønderborg Volleyball Klub i 1989, og da jeg som afslutning på min karriere vandt DM i år 2000 med DHG.

Har du i klubregi dyrket andet end volleyball?

Som ung springgymnastik og basketball. Nu håndbold.

Har du nogle hobbies udover idrætslige?

Male, høre musik og spille spil med mine dejlige børn.

Hvilket ordsprog holder du særligt meget af?

Kun med hjertet kan man se rigtigt. Det væsentlige er usynligt for øjet. (Den Lille Prins)

Er du "fan" af et hold, f.eks. indenfor fodbold, håndbold, volleyball?

Sønderjyskes håndboldherrer, som har hjemmebane her i Sønderborg.

Hvad ved ikke ret mange om dig?

Jeg elsker LIVET og at danse.

Hvilken bog, film, teaterstykke eller kulturbegivenhed erindrer du 'flyttede' noget i dig?

Bogen "Jordens søjler" af Ken Follett og filmen "Schindlers List"

Hvis du frit kunne vælge en frokost "date" mellem alle verdens idrætsstjerner, hvem skulle det så være?

En times håndboldtræning med Ulrik Wilbek, for jeg vil så gerne lære at spille håndbold, inden jeg bliver 40 år.

